

Selvstyrets bekendtgørelse nr. 17 af 2. december 2013 om fremgangsmåden ved gennemførelse af tvangsindlæggelser

I medfør af § 8, stk. 3, i Inatsisartutlov nr. 24 af 3. december 2012 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien fastsættes:

Kapitel 1

Tilkaldelse af læge

§ 1. Såfremt en person, der må antages at være sindssyg, ikke selv søger fornøden behandling, skal den pågældendes nærmeste kontakte sundhedsvæsenet med henblik på indlæggelse, jf. § 6, stk. 1, i Inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien.

Stk. 2. Ved en persons nærmeste forstås i første række personens ægtefælle, samlever, forældre, voksne børn og personer, der hører til den pågældendes husstand. Hvis den pågældende opholder sig i institution, påhviler pligten, til at kontakte sundhedsvæsenet med henblik på indlæggelse, institutionens personale.

§ 2. Kontakter de nærmeste eller andre ikke sundhedsvæsenet, påhviler det politiet at gøre dette.

Kapitel 2

Den indlæggende læge

§ 3. Såfremt lægen efter at have undersøgt den pågældende finder, at indlæggelse er nødvendig, skal lægen i overensstemmelse med bestemmelsen i Inatsisartutlovens § 3, stk. 1, søge at opnå patientens samtykke til indlæggelsen og i den forbindelse vejlede patienten navnlig om formålet med indlæggelsen og om udsigterne til en bedring af tilstanden, jf. Inatsisartutlovens § 3, stk. 2.

Stk. 2. Når forholdene tillader det, skal patienten have en passende betænkningstid til at overveje spørgsmålet om indlæggelse, jf. Inatsisartutlovens § 4, stk. 1.

§ 4. Giver patienten ikke sit informerede samtykke til indlæggelse, afgør lægen, om tvangsindlæggelse er påkrævet.

Stk. 2. Er betingelserne for tvangsindlæggelse i Inatsisartutlovens § 5 opfyldt, skal tvangsindlæggelse ske.

§ 5. Skal tvangsindlæggelse finde sted, udfærdiger lægen en erklæring, der skal indeholde en angivelse af den formodede diagnose, patientens sindstilstand og de omstændigheder, hvorpå lægen støtter, at betingelserne i Inatsisartutlovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), eller nr. 2 (farlighedsindikation), er opfyldt.

Stk. 2. Erklæringen skal afgives på grundlag af lægens egen undersøgelse, foretaget med henblik på den aktuelle indlæggelse.

Stk. 3. Lægeerklæringen skal udfærdiges snarest muligt, efter at undersøgelsen er afsluttet.

Stk. 4. Lægen afleverer eller sender den udarbejdede lægeerklæring til politiet med henblik på tvangsindlæggelsens iværksættelse.

Kapitel 3

Tvangsindlæggelsens iværksættelse

§ 6. Politiet træffer bestemmelse om tvangsindlæggelsens iværksættelse.

§ 7. Den, der skal træffe bestemmelse om tvangsindlæggelsens iværksættelse, skal påse, at Inatsisartutlovens betingelser for tvangsindlæggelse er opfyldt, herunder at den i Inatsisartutloven fastsatte fremgangsmåde er fulgt, og at lægeerklæringen indeholder de fornødne oplysninger som grundlag for tvangsindlæggelsen.

§ 8. Politiet træffer aftale med Dronning Ingrid's Hospitals psykiatriske afdeling, hvor tvangsindlæggelsen skal finde sted, om tidspunktet for tvangsindlæggelsens iværksættelse, med mindre omgående iværksættelse af indlæggelsen er nødvendig. I tilfælde af omgående iværksættelse på en af sundhedsvæsenets institutioner ved igangsatte tvangsindlæggelser efter Inatsisartutlovens § 1, stk. 2, skal Dronning Ingrid's Hospitals psykiatriske afdeling kontaktes snarest muligt omkring, hvornår overførsel af patienten til afdelingen forventes.

§ 9. Hvis tvangsindlæggelsen sker i medfør af Inatsisartutlovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), skal politiet, såfremt tvangsindlæggelsen ikke iværksættes i umiddelbar fortsættelse af den indlæggende læges undersøgelse af patienten, underrette den indlæggende læge om tidspunktet for gennemførelsen af tvangsindlæggelsen. Underretningen skal gives snarest muligt, efter at tidspunktet for tvangsindlæggelsen er fastsat.

Stk. 2. Den indlæggende læge skal så vidt muligt komme til stede ved gennemførelsen af tvangsindlæggelsen. Lægen skal i den forbindelse på ny vejlede patienten i overensstemmelse med Inatsisartutlovens §§ 3 og 38, samt påse, at betingelserne for tvangsindlæggelse fortsat er opfyldt.

§ 10. Ved gennemførelse af tvangsindlæggelsen skal politiet påse, at lægens undersøgelse ved tvangsindlæggelse efter Inatsisartutlovens § 5, nr. 2 (farlighedsindikation), er foretaget inden for det seneste døgn, og ved tvangsindlæggelse efter Inatsisartutlovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), inden for de seneste 7 dage forud for tvangsindlæggelsen, jf. Inatsisartutlovens § 7, stk. 3.

Stk. 2. Er fristerne i Inatsisartutlovens § 7, stk. 3, ikke overholdt, kan tvangsindlæggelse kun ske,

såfremt der foretages en ny lægeundersøgelse af patienten og udfærdiges nye indlæggelsespapirer.

§ 11. Tvangsendlæggelsen skal gennemføres så skånsomt og diskret som muligt, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelse eller ulempe, jf. Inatsisartutlovens § 4, stk. 3. De medvirkende polititjenestemænd skal så vidt muligt være civilklædte. Befordres patienten i et af politiets køretøjer, skal dette så vidt muligt ske i et civilt tjenestekøretøj.

§ 12. Politiet skal inden indlæggelsens iværksættelse så vidt muligt underrette en eller flere af patientens nærmeste om tvangsendlæggelsen.

Stk. 2. Tvangsendlæggelsens gennemførelse skal så vidt muligt ske efter aftale med den eller de personer, hos hvem den pågældende bor eller opholder sig.

Stk. 3. Såfremt underretning efter stk. 1 undtagelsesvis ikke har kunnet foretages forud for tvangsendlæggelsens gennemførelse, skal politiet snarest muligt underrette en eller flere af patientens nærmeste om tvangsendlæggelsen.

Kapitel 4

Modtagelse af patienten

§ 13. Overlægen ved Dronning Ingrid's Hospitals psykiatriske afdeling, hvor tvangsendlæggelse skal finde sted, træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne for tvangsendlæggelse er opfyldt, jf. Inatsisartutlovens § 8, stk. 2. I overlægens fravær kan afgørelsen træffes af en anden læge på den psykiatriske afdeling. I sådanne tilfælde skal overlægen efterfølgende snarest tage stilling til beslutningen.

Stk. 2. Hvis tvangsendlæggelsen sker efter Inatsisartutlovens § 5, nr. 2 (farlighedsindikation), skal patienten straks modtages af sundhedsvæsenet.

Stk. 3. Hvis tvangsendlæggelsen sker efter Inatsisartutlovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), skal patienten modtages snarest muligt og senest 7 dage efter, at den indlæggende læge har undersøgt patienten.

Kapitel 5

Ikrafttræden

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 16. december 2013.

Steen Lynge

/

Ann Birkekær Kjeldsen